

Dàn ý Phân tích tác phẩm Rừng xà nu - Văn mẫu lớp 12

Hướng dẫn lập dàn ý chi tiết cho đề văn Phân tích tác phẩm truyện ngắn Rừng xà nu của Nguyễn Trung Thành - Để học tốt môn Ngữ Văn lớp 12

Dàn ý tham khảo

I. Mở bài

- Nguyễn Trung Thành là nhà văn có duyên với vùng đất Tây Nguyên, ông có nhiều tác phẩm viết về mảnh đất này (tiểu thuyết *Đất nước đứng lên*, truyện ngắn *Rừng xà nu*, ...).

- Rừng xà nu – thiên sử thi Tây Nguyên thời kì chống Mĩ, tái hiện con đường đấu tranh giành tự do của con người Tây Nguyên anh dũng.

II. Thân bài

1. Hình tượng cây xà nu

- Là loài cây có sự gắn bó sâu sắc với mảnh đất Tây Nguyên: gắn với sinh hoạt hằng ngày, gắn với sự kiện trọng đại của dân làng: lửa xà nu cháy trong bếp, đuốc xà nu cháy sáng để mài vũ khí, lửa xà nu soi rõ xác 10 thằng giặc,

- Loài cây chịu sự tàn phá dữ dội của chiến tranh: đạn đại bác rơi vào ngọn đồi xà nu, cả rừng xà nu không cây nào không bị thương. Mượn nỗi đau của cây xà nu để nói về nỗi đau của dân làng Xô Man.

- Loài cây có sức sống mãnh liệt: sinh sôi nhanh chóng “bên cạnh một cây xà nu ngã gục đã có 4,5 cây con mọc lên” (đầu tác phẩm), “cây mẹ ngã đã có cây con mọc lên”. Đó là hình ảnh biểu tượng cho sức sống mạnh mẽ và sự nối tiếp của các thế hệ con người Tây Nguyên.

- Loài cây ham ánh sáng, như những người dân Tây Nguyên yêu tự do, có khát vọng sống mãnh liệt.

2. Các thế hệ anh hùng Tây Nguyên

a. Nhân vật cụ Mết

- Ngoại hình: quắc thước: “râu dài đến ngực mà vẫn đen bóng”, “vết sẹo ở má phải”, cụ là người đã trải qua nhiều thăng trầm, khỏe mạnh với “đôi bàn tay nặng trĩch như kim sắt”, “ngực căng như một cây xà nu lớn”, ... mang dáng dấp của anh hùng trong sử thi Tây Nguyên.

Dàn ý Phân tích tác phẩm Rừng xà nu - Văn mẫu lớp 12

- Giọng nói “ồ ồ dội vang trong lồng ngực”, mỗi câu nói như một chân lí “không có gì mạnh bằng cây xà nu...”, “cán bộ là Đảng, ... nước này còn”, “chúng nó cầm súng ... cầm giáo”.

- Tích cách, phẩm chất: quả quyết, gan dạ, sáng suốt, biết nhìn xa trông rộng, luôn yêu thương, che chở cho dân làng. Cụ Mết là biểu tượng thể hệ anh hùng đi trước, hội tụ vẻ đẹp con người Tây Nguyên.

b. Nhân vật Tnú

- Từ nhỏ đã mang những nét tính cách phi thường: xung phong đi nuôi giấu cán bộ, từ nhỏ đã giác ngộ lí tưởng cách mạng, đi rừng rất tháo vát, nhanh nhẹn, bị giặc bắt mà không run sợ, chỉ tay vào bụng “cộng sản đây này”.

- Khi trưởng thành, Tnú trở thành cán bộ cách mạng:

+ Có trái tim tràn đầy tình yêu thương: không chịu đựng được cảnh vợ con bị bắt giết, Tnú lao ra cứu nhưng bị bọn giặc bắt.

+ Là người cộng sản kiên cường, dũng cảm: giặc đốt 10 đầu ngón tay anh không kêu van “người cộng sản không hề kêu van”, “trợn mắt nhìn thẳng Dục” dùng đôi bàn tay của mình để cầm súng giết giặc, ...

- Nhận xét: Tnú là người con ưu tú của núi rừng Tây Nguyên, là nòng cốt của cuộc kháng chiến, biết nén đau thương cá nhân vì lợi ích của cộng đồng.

c. Nhân vật Dít

- Là người con gái gan dạ, dũng cảm, có sức chịu đựng phi thường, biết nén đau thương để nung nấu ý chí trả thù: đem gạo vào rừng cho dân làng, giặc bắn súng dọa vẫn không khai, chị mất nhưng không khóc, ...

d. Nhân vật bé Heng

- Bé Heng dù nhỏ tuổi nhưng đã làm nhiệm vụ: thông thuộc từng hố chông, từng chiến điếm để dẫn đường cho cán bộ cách mạng, cho khách đến làng.

- “là lúa xà nu mới mọc nhưng đã nhọn hoắt như lưỡi lê”, hứa hẹn một sự vươn lên vững chắc.

- Nhận xét chung: họ là một tập thể anh hùng luôn nối tiếp những truyền thống tốt đẹp: giàu tình yêu thương, căm thù giặc sâu sắc, trung thành với cách mạng. Qua họ có thể thấy được phẩm chất và con đường cách mạng của người dân Tây Nguyên.

Dàn ý Phân tích tác phẩm Rừng xà nu - Văn mẫu lớp 12

III. Kết bài

- Khái quát nghệ thuật: với kết cấu truyện lồng trong truyện, đầu cuối tương ứng đặc sắc, ngôn ngữ đậm chất sử thi, nhưng cũng mộc mạc giản dị, xây dựng hình tượng, ...

- *Rừng xà nu* là một khúc sử thi văn xuôi hiện đại tái hiện vẻ đẹp tráng lệ, hào hùng của núi rừng, con người và truyền thống văn hóa Tây Nguyên.

Bài văn mẫu phân tích "Rừng xà nu" hay nhất

Tây Nguyên hùng vĩ núi non, Tây Nguyên bất khuất kiên cường với những con người bộc trực kiên trung một lòng đi theo cách mạng. Chính vùng đất sản sinh ra vô số những anh hùng dân tộc đi vào sử sách thì nơi đây cũng chính là vùng đất mang đến cảm hứng sáng tác cho tác giả Nguyễn Trung Thành. Trong những năm tháng của mốc son chói lọi trong lịch sử dân tộc, cuộc chiến đấu anh hùng của nhân dân Tây Nguyên khơi nguồn cảm hứng cho ông viết truyện ngắn *Rừng xà nu*, một truyện ngắn xuất sắc của văn học thời chống Mỹ.

Rừng xà nu là bản anh hùng ca về cuộc chiến đấu anh hùng của đồng bào Tây Nguyên với sự trưởng thành của một thế hệ cách mạng mới, trẻ trung nhiệt tình, mưu trí và kiên cường. Nó chỉ là truyện ngắn nhưng dung lượng hiện thực to lớn mà giá trị lịch sử khẳng định.

"Rừng xà nu" viết về những anh hùng ở làng Xô Man của người Strá trong cuộc kháng chiến chống Mỹ. Tác phẩm tiêu biểu cho khuynh hướng sử thi và cảm hứng lãng mạn của văn học Việt Nam giai đoạn 1954-1975. Cảm hứng của nhà văn về nhân vật anh hùng gắn liền với cảm hứng về đất nước hùng vĩ gắn với hình tượng cây xà nu của Tây Nguyên. Tác phẩm mở đầu bằng hình ảnh rừng xà – một loại cây họ thông, gỗ và nhựa đều rất quý, có sức sống mãnh liệt và dẻo dai rất gần gũi với đời sống người dân Tây Nguyên để tượng trưng cho phẩm chất và sức mạnh tinh thần bất khuất của dân làng Xô Man và các dân tộc Tây Nguyên.

Và đặc biệt đó cũng là một rừng xà nu bất chấp đạn bom, vượt lên sự hủy diệt tàn bạo để tiếp nhận ánh nắng mặt trời duy trì sự sống của mình, rừng xà nu tràn trề sức sống cho dù đại bác của bọn giặc “đã thành lệ, mỗi ngày hai lần, hoặc buổi sớm và xế chiều, hoặc đứng bóng vào xẩm tối, hoặc nửa đêm và trở gà gáy” đòn dập nã chết chóc đau thương vào nó. Truyện được mở đầu và kết thúc bằng hình ảnh rừng xà nu đều mang dụng ý của tác giả Nguyễn Ngọc.

Suốt trong quá trình kể chuyện, hình ảnh rừng xà nu được nhắc đi nhắc lại tạo cảm giác như một điệp khúc, gần 20 lần nhà văn nói đến rừng xà nu, cây xà nu, nhựa xà nu, ngọn xà nu, đồi xà nu, khói xà nu, lửa xà nu, dầu xà nu... Mọi thứ dường như đều xoay quanh

Dàn ý Phân tích tác phẩm Rừng xà nu - Văn mẫu lớp 12

loại cây đặc biệt này. Người đọc không khó nhận ra ý nghĩa của rừng xà nu là để nói lên sức sống bền vững, quật khởi của dân làng Xô Man, của Tây Nguyên bất khuất.

Chất sử thi của thiên truyện sẽ không trở thành giọng điệu chính của tác phẩm nếu thiếu đi hình tượng cây xà nu được khai thác từ nhiều góc độ, được lặp đi lặp lại nhiều lần như vậy, nhất là các hình ảnh "đồi xà nu" (4 lần), "rừng xà nu" (5 lần), với "hàng vạn cây" "ưỡn tấm ngực lớn của mình ra che chở cho làng".

Hình ảnh cây xà nu mở đầu truyện như cách mở đầu của bức tranh đấu tranh quyết liệt của dân làng và nó cũng là một hình ảnh mang tính dự báo. Bằng nghệ thuật nhân hoá, tác giả nói lên được nỗi đau thương mất mát của dân làng Xô Man và tố cáo tội ác của kẻ thù. Mỗi cây xà nu ngã xuống, ta thấy thương tâm như một người dân làng Xô Man ngã xuống.

Tác giả Nguyễn Trung thành đã có dụng ý miêu tả rừng xà nu bằng một thứ ngôn ngữ rất giàu chất thơ, chặt lọc và tinh tế ở một thứ ngôn ngữ vừa tả vừa gọi, mở ra những liên tưởng phong phú cho người đọc. Hình ảnh rừng xà nu ở đây vừa là hình ảnh thực một rừng cây "ham ánh sáng mặt trời", vừa là hình ảnh có nghĩa tượng trưng cho con người Tây Nguyên đau thương, bất khuất, kiên cường trong những ngày đồng khởi chống Mĩ. Kết hợp bút pháp đặc tả phối hợp với thủ pháp nhân hóa đã phát huy tối đa hiệu lực của nó. Rừng xà nu hiện lên như một người bạn trung thành che chở cho dân làng Xô Man, như những con người đẹp của buôn làng. Và có thể nói rừng xà nu chính là biểu tượng về sức sống bất diệt của con người Tây Nguyên, của con người Việt Nam.

Truyện ngắn hiện lên như một bức tranh tái hiện chân thực toàn bộ cuộc chiến đấu đầy gian khổ nhưng không thiếu kiên cường của nhân dân Tây Nguyên trong những ngày đánh Mĩ, nhà văn tập trung miêu tả sự trưởng thành một thế hệ tiếp nối, phát huy truyền thống anh hùng của cha ông và qua đó nhà văn cũng phản ánh sự trưởng thành của nhân dân Tây Nguyên trong đấu tranh một mất một còn với kẻ thù mới là đế quốc Mĩ. Tiêu biểu cho thế hệ thanh niên đó là Tnú và Dít. Sự trưởng thành của họ gắn liền với cuộc đấu tranh của nhân dân Strá làng Xô Man.

Tnú nhân vật chính của *Rừng Xà Nu* đã mồ côi cha mẹ từ nhỏ, người con của núi rừng Tây Nguyên ấy lớn lên trong sự đùm bọc của dân làng, nuôi dạy khôn lớn. Đó là người anh hùng dân tộc lớn lên, trưởng thành và kiên cường bất khuất từ trong lòng của nhân dân, của dân tộc.

Tnú đến với cách mạng ngay từ khi còn rất nhỏ vào thời điểm của những ngày gian khổ, ác liệt nhất khi mà Mĩ Diệt đang ngày đêm khủng bố cách mạng ở khắp mọi nơi. Chính Tnú đã chứng kiến cảnh đau thương của dân làng. Bọn giặc "treo cổ anh Xút lên cây và đầu làng, giết bà Nhan, chặt đầu cột tóc treo đầu súng", chỉ vì họ là những người dũng cảm, dám nuôi dưỡng cán bộ cách mạng.

Dàn ý Phân tích tác phẩm Rừng xà nu - Văn mẫu lớp 12

Khi Tnú vào rừng nuôi cán bộ, tiếp nhận tri thức, lẽ sống qua sự chỉ bảo của anh cán bộ Quyết. Một lần đi liên lạc, Tnú bị giặc phục kích, bắt được, chúng dẫn về làng, tra tấn đủ mọi cách, lưng Tnú ngang dọc những vết dao chém nhưng Tnú vẫn không khai báo, chỉ điềm tĩnh chỗ và bụng mình để trả lời câu hỏi của kẻ thù: "Cộng sản ở đây này". Câu trả lời ấy đâu chỉ đơn giản là một câu trả lời mà đó là cả một lời thách thức, sự dũng cảm! Và chính lời thách thức ấy, Tnú phải trả giá bằng ba năm tù.

Thoát ngục Kon Tum trở về, Tnú là một thanh niên, trưởng thành hơn về nhân cách. Anh hiểu rõ nhiệm vụ của mình khi tiếp nhận lời trăng trối của anh Quyết. Anh trở thành người lãnh đạo cuộc chiến đấu của dân làng Xô Man. Anh thực hiện ngay lời dặn của anh Quyết "chuẩn bị giáo, mác, vụ, rựa, tên, nã..." chuẩn bị mọi thứ cần thiết cho cuộc chiến đấu sắp tới. Và hạnh phúc đến với anh trong những ngày đó. Mai, cô bạn gái cùng anh đi liên lạc trở thành người bạn đời của anh.

Lại một thử thách nữa đến với Tnú: bọn giặc ở đồn Đắc Hà xuống làng Xô Man truy bắt anh, vợ con anh sa vào tay chúng. Không thể cầm lòng trước cảnh giặc tra tấn vợ con. Tnú đành phải ra đối đầu với bọn chúng. Và trong cuộc đối đầu này, phẩm chất kiên cường của anh càng sáng hơn bao giờ hết. Giặc bắt Tnú, chúng đốt mười ngón tay anh, "Mười ngón tay anh đã trở thành mười ngọn đuốc", răng cắn chặt môi, không một tiếng kêu vang, Tnú trừng trừng ném căm giậm vào kẻ thù.

Có thể nói Tnú là hình ảnh của Tây Nguyên đau thương, bất khuất. Sự tàn bạo của kẻ thù đã lên tới tột đỉnh và nhân dân cũng không thể cam chịu sống dưới ách tàn bạo đó. Cho nên, khi tiếng thét căm giận Tnú vang lên, tiếng thét như một lời báo hiệu triệu dân làng cầm vũ khí đứng lên, cả làng Xô Man đứng dậy. "Tiếng giết", tiếng chân người đập nhà ào ào. Tiếng bọn lính kêu thất thanh... Sự vùng dậy của dân làng đã cứu thoát Tnú rồi sau đó anh vào giải phóng quân đi giải phóng cho nhân dân, giải phóng đất nước với một nhận định sâu sắc hơn.

Điều này có thể thấy rõ qua lời tâm sự của Tnú với dân làng sau "ba năm đi lực lượng". Anh kể rằng anh giết thằng Dục, tên chỉ huy đồn giặc ở Đắc Hà, kẻ đã giết vợ con anh, kẻ đã gieo đau thương cho làng Xô Man và theo anh thằng giặc nào "cũng la thằng Dục cả". Rõ ràng, với anh chiếu sĩ giải phóng quân Tnú, mối thù chung của Tây Nguyên, của đất nước cũng là mối thù của gia đình, của quê hương anh. Đó là một nhận thức sâu sắc, nhận thức mà Tnú rút ra được từ nỗi đau của bản thân, của buôn làng của đất nước và từ cuộc chiến đấu của quê hương.

Cùng thế hệ của Tnú còn có Dít, cô bí thư chi bộ xã kiêm chính trị viên xã đội làng Xô Man. Ba năm trước, ngày Tnú ra đi. Dít "còn là một cô bé không có áo mặc, đêm lạnh không ngủ...". Vậy mà, khi Tnú trở về, cô bé ấy đã đảm trách những công việc trọng yếu nhất của làng Xô Man. Sự trưởng thành kì lạ của Dít không phải ngẫu nhiên mà là quá trình rèn luyện vượt qua thử thách lúc còn nhỏ. Dít là một đứa bé lanh lợi, rất gan dạ. Lần ấy, Dít bị giặc bắt "Chúng để con bé đứng giữa sân, lên đạn tôm xong rồi từ từ bắn từng

Dàn ý Phân tích tác phẩm Rừng xà nu - Văn mẫu lớp 12

viên một, không bắn trúng, đạn chỉ sượt qua tai, sém tóc, cày đất quanh hai bàn chân nhỏ của Dít. Váy nó rách tượt từng mảng. Nó khóc thét lên nhưng rồi đến viên thứ mười, nó chùi nước mắt, từ đó im bật. Nó đứng lặng lẽ giữa bọn lính, cứ mỗi viên đạn nổ, cái thân hình mảnh dẻ của nó giật lên một cái nhưng đôi mắt nó vẫn nhìn bọn giặc bình thản lạ lùng”.

Không chỉ gan góc Dít còn là một cô bé cương nghị. Chứng kiến cái chết đau thương của chị Mai, Dít “lâm lì không nói gì cả, mắt ráo hoảnh trong khi mọi người cả cụ già, đều khóc”. Cứ thế Dít lớn lên cùng với cuộc đấu tranh của làng Xô Man. Trở thành người lãnh đạo cuộc chiến đấu của buôn làng, Dít cũng tỏ rõ là người có bản lĩnh, có sức thuyết phục quần chúng. Gặp lại Tnú, Dít, không khỏi xúc động, nhìn anh với “đôi mắt mở to bình thản trong suốt”. Ấy vậy, chị không quên trách nhiệm của mình khi hỏi “đồng chí có giấy không?”, khi tuyên bố dứt khoát “không có giấy thì không được, ủy ban phải bắt thôi” và sau khi xem giấy của Tnú chị lại nói tiếp “sao anh về có một đêm thôi”. Con người Dít như vậy đó, gan góc, cương nghị, không kém phần tha thiết với quê hương, đành rằng bề ngoài tưởng như chỉ có lạnh lùng bình thản.

Tnú và Dít tiêu biểu cho thế hệ thanh niên làng Xô Man, từ lòng căm thù của họ đến với cuộc chiến đấu của dân tộc và chính trong cuộc chiến đấu đó, họ trưởng thành. Sự trưởng thành của họ có cội nguồn của có một mặt là do họ tự vượt mình qua những thử thách lớn lao, mặt khác là do có sự dìu dắt cách mạng của cha ông. Đặc biệt sự trưởng thành của Tnú và Dít được Nguyễn Ngọc miêu tả trong mối quan hệ với truyền thống anh hùng của người Strá. Cụ Mết chính là đại diện cho thế hệ cách mạng đi trước của làng Xô Man.

Cụ là pho sứ sống, là chỗ dựa tinh thần của dân làng. Tuy già nhưng “cụ vẫn quắc thước như xưa... ngực cũng như một tấm xà nu lớn... tiếng nói vẫn ồ ồ vang trong lồng ngực”, vẫn sáng suốt ngày đêm lãnh đạo cuộc chiến đấu của làng. Có lẽ cuộc đời cụ đã nếm trải qua nhiều đau khổ, đã thu lượm được nhiều kinh nghiệm quý báu, cho nên cụ luôn luôn nhắc nhở con cháu nhớ tới quá khứ đau thương bất khuất của quê hương.

Chứng kiến cái chết thảm thương của Mai và sự bắt lực của Tnú trước sự tra tấn dã man tàn bạo của bọn thằng Dục, cụ Mết càng thấu hiểu: Đối với kẻ thù “chỉ có hai bàn tay trắng, chỉ với bàn tay không” thì không thể nào đối đầu với chúng được, phải cầm vũ khí đứng lên! Bài học này, cụ muốn truyền lại cho thế hệ mai sau: “Nghe rõ chưa, các con, rõ chưa, nhớ lấy, ghi lấy. Sau này tao chết rồi, bay còn sống phải nói lại cho con cháu. Chúng nó cầm súng, mình phải cầm giáo”. Lời cụ rành rẽ vang lên trong ánh lửa bập bùng ở nhà ung.

Xây dựng nhân vật cụ Mết như một nhân vật huyền thoại, kết tinh nhiều phẩm chất tốt đẹp của con người Tây Nguyên, phải chăng Nguyễn Ngọc muốn khẳng định vai trò của thế hệ đi trước đối với thế hệ trẻ! Cụ Mết vừa là người nối kết thế hệ truyền thống, với lịch sử quê hương, vừa là người dẫn dắt thế hệ thanh niên trong cuộc chiến đấu hiện tại.

Dàn ý Phân tích tác phẩm *Rừng xà nu* - Văn mẫu lớp 12

Chính vì có một thế hệ cha ông như cụ Mết mà thế hệ của Tnú, của Dít... có sự trưởng thành lớn lao.

Và không chỉ có lớp người như Tnú, lớp sau Tnú như bé Heng, cũng lớn lên, lớn lên cùng với cuộc chiến đấu ác liệt của làng Xô Man. Với nhân vật bé Heng, Nguyên Ngọc chỉ phác họa vài ba đường nét miêu tả ngoại hình nhưng cũng đủ tạo ra ấn tượng sâu sắc cho người đọc.

Tuổi của bé Heng, lẽ ra, là tuổi đến trường với những trang sách, với những trò chơi vui nhộn nhưng đất nước còn giặc, bé cũng còn nhỏ, bé Heng đã có dáng vẻ của “một người lính thật sự, đội chiếc mũ sụp xin được của anh giải phóng quân nào đó, mặc vào một chiếc áo bà ba dài phết đít, vẫn đóng khóa, súng đeo chéo ngang lưng”. Hơn thế, Heng thuộc từng lớp hầm bẫy, hố chông, trở thành người liên lạc như Tnú năm xưa. Thật là từ hào và tin tưởng với một lớp người như bé Heng! Lớp ấy đang lớn lên, trưởng thành, xứng đáng với thế hệ cha anh.

Đọc *Rừng xà nu* có cảm tưởng như được xem một bộ phim về số phận một con người với biết bao sự kiện. Truyện bắt đầu từ hiện tại từ cái thời điểm anh chiến sĩ giải phóng quân Tnú đặt chân lên mảnh đất quê hương “sau ba năm đi lực lượng” rồi ngược dòng thời gian trở về quá khứ.

Quá khứ cứ hiện dần lên trong sự hồi tưởng của Tnú, trong lời kể của tác giả, trong lời kể của cụ. Những mảng đời quá khứ, những mảng đời hiện tại, cứ đan ngang, soi tỏ cho nhau để cắt nghĩa sự trưởng thành của thế hệ Tnú, sự trưởng thành của làng Xô Man trong cuộc chiến đấu với kẻ thù, để làm nổi rõ chủ đề của truyện, từ nỗi đau riêng và nỗi đau chung, Tnú và làng Xô Man phải cầm vũ khí để tự cứu lấy mình, để giải phóng dân tộc và cuộc chiến đấu anh hùng của dân tộc sinh ra một thế hệ trẻ kế tục xứng đáng với cha ông.

Chính cái tư tưởng này đã chi phối kết cấu của *Rừng xà nu*. Hệ thống sự kiện trong truyện, chủ yếu được tổ chức theo sự phát triển tâm lí tính cách nhân vật trung tâm, chứ không theo trật tự thời gian thông thường. Tổ chức sự kiện theo cách đó, nhà văn có điều kiện tập trung miêu tả những tình huống gay gắt làm nổi bật tính cách nhân vật, mặt khác cũng phù hợp với ý nghĩa chính luận của tác phẩm.

Hai lần đối đầu trực tiếp với kẻ thù là hai lần Tnú thể hiện rõ phẩm chất kiên cường của anh, tất nhiên tác phẩm này thể hiện ở mỗi lần có khác nhau và có sự phát triển. Sa vào tay giặc khi còn là một cậu bé, Tnú tỏ rõ đức kiên trung quả cảm của mình. Còn lần đối đầu với kẻ thù, Tnú rực sáng kiên cường bất khuất trước bóng đen tàn bạo của kẻ thù.

Khắc họa tính cách nhân vật, Nguyên Ngọc có sở trường trong việc lựa chọn những chi tiết tiêu biểu có ý nghĩa khái quát cao, những chi tiết giàu chất tạo hình, giàu chất thơ. Trong nhận thức của người đọc, sừng sững hình ảnh một cụ Mết với những nét khắc

Dàn ý Phân tích tác phẩm Rừng xà nu - Văn mẫu lớp 12

chạm rất tài tình của tác giả: một cụ Mết quắc thước, râu dài, mắt sáng, ngực căng như một cây xà nu lớn.

Và cũng xúc động lòng người một cụ Mết ân tình với cháu con lúc trở tay chùi hai giọt nước mắt lớn khi lặng nhìn tấm lưng rộng của Tnú còn ngang dọc những vết thương đã thành sẹo tím. Như vậy nhân vật anh hùng trong Rừng xà nu không chỉ rung cảm người đọc ở sự vượt lên hoàn cảnh khốc liệt của họ mà còn ở những xúc động, những tình cảm thâm kín nơi họ.

Trên những trang viết của mình. Nguyên Ngọc thường trải những cảm xúc trữ tình của ông về con người, đất nước quê hương. Giọng văn của *Rừng xà nu* đậm thấm chất trữ tình, khi trầm hùng theo ánh lửa chập chờn ở nhà nhưng trong lời kể trang nghiêm xúc động về quá khứ đau thương của cụ Mết, khi tha thiết tuôn chảy theo dòng hồi tưởng về người thân, theo dòng suy tưởng về quê hương của Tnú... lời văn của *Rừng xà nu* giàu hình ảnh, giàu nhịp điệu, nhiều đoạn văn trau chuốt, óng mượt như ngôn ngữ của một bài thơ (ví dụ: đoạn mở đầu tác phẩm). Chính cái vẻ của lời văn đã góp phần tạo nên sức hấp dẫn của tác phẩm.

Viết về cuộc khởi nghĩa của dân làng Xô Man trong cuộc kháng chiến chống Mĩ lại lấy tên là "Rừng xà nu"... Hình tượng cây xà nu là một sáng tạo nghệ thuật độc đáo của Nguyễn Trung Thành. Với bút pháp tượng trưng, tư tưởng chủ đề của truyện "Rừng xà nu" thêm sâu sắc. Chính nhờ hình tượng cây xà nu mà những nhân vật anh hùng thêm bất tử.